

வரலாறு - பகுதி 12

இடைக்கால இந்திய வரலாறு

12. வட இந்தியா - இராசபுத்திரர்கள் காலம்

பாடக்குறிப்புகள்

வரலாற்றாளர்கள் வரலாற்றை, காலத்தின் அடிப்படையில் பண்டைய காலம், இடைக்காலம் மற்றும் நவீன காலம் எனப் பிரித்துள்ளார்கள்.

- நமது இந்திய நாட்டின் இடைக்கால வரலாற்றை கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 18 ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலமே இடைக்காலம் எனப்படுகிறது.
- கி.பி 8 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி . 13 ஆம் நூற்றாண்டு வரை முந்தைய இடைக்காலம் எனவும், கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 18 ஆம் நூற்றாண்டு வரை பிந்தைய இடைக்காலம் எனவும் இதனை வகைப்படுத்தியுள்ளனர்.

இராசபுத்திரர்கள் காலம் (கி.பி. 647 - கி.பி. 1200)

- ஹர்சர் இறப்பு முதல் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டு வரை பல்வேறு இராசபுத்திர வம்சத்தினர், வட இந்தியாவில் வரலாற்றை நிர்ணயித்தார்கள்.

இராசபுத்திரர்கள் தோற்றம்

- இராசபுத்திரர்களின் தோற்றத்தைப் பற்றி பல அறிஞர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைக் கூறுகிறார்கள்.
 - இராமன் (சூரிய குலம்) அல்லது கிருஷ்ணன் (சந்திரகுலம்) வழி வந்தவர்கள்.
 - பண்டையசத்திரிய குடும்பங்களைச் சார்ந்தவர்கள்
 - சாகர்கள், ஹுணர்கள், கூர்ஜர்கள் போன்ற வெளிநாட்டு மரபினைச் சார்ந்தவர்கள்.
 - அக்னி குலத்தவர் என்பனவாகும்.
- 36 வகை இராசபுத்திரர்கள் வட இந்தியாவில் ஆட்சி செய்தார்கள்

வல்லமைப் பெற்ற இராசபுத்திரர்கள்

1. அவந்தியை ஆட்சி செய்த பிரதிகாரர்கள்.
2. வங்காளத்தை ஆட்சி செய்த பாலர்கள்.
3. ஆஜ்மீர், டெல்லியை ஆண்ட செளகான்கள்.
4. டெல்லியை ஆட்சி செய்த தோமர்கள்.
5. கனோஜ் பகுதியை ஆட்சி செய்த ரத்தோர்கள்.
6. மேவார் பகுதியை ஆட்சி செய்த சிசோதியர்கள் அல்லது குகிலர்கள்.
7. பந்தல்கண்டை ஆட்சி செய்த சந்தேலர்கள்.
8. மாளவத்தை ஆட்சி செய்த பரமாரர்கள்.

9. வங்காளத்தை ஆட்சி செய்த சேனர்கள்.

10. குஜராத்தை ஆட்சி செய்த சோலங்கிகள் ஆவர்.

- பிரதிகாரர்கள், பாலர்கள், சௌகான்கள், தோமர்கள், சந்தேலர்கள், பரமாரர்கள் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தகுந்த மரபினர் ஆவர்.
- அனைத்து வகை இராசபுத்திரர்களை ஒருங்கிணைக்கக் கூடிய வலிமை பெற்றவர்கள் இவர்களுள் எவருமில்லை. மேலும் இவர்கள் அனைவரும் ஒற்றுமையின்றி, வட இந்தியாவில் ஆட்சி அமைப்பதற்காகவும், தங்களின் வலிமையை நிலைநாட்டுவதற்காகவும், தொடர்ந்து போர்களில் ஈடுபட்டனர். இவ்வகை தொடர் போராட்டங்களினால் எல்லைப்புற பாதுகாப்பினை வலிமைப்படுத்த தவறிவிட்டனர். இதுவே, பிற்காலத்தில் முஸ்லீம்களின் படையெடுப்பிற்கு வழிவகுத்தது.

பிரதிகாரர்கள் (கி.பி. 8 - 11 ஆம் நூற்றாண்டுகள்)

- பிரதிகாரர்கள் கூர்ஜா மரபினர், எனவே இவர்கள் கூர்ஜாப் பிரதிகாரர்கள் என அழைக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் இந்தியாவின் வடக்கு, மேற்கு பகுதிகளை கி.பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டு வரை ஆட்சி செய்தார்கள்.
- பிரதிகார மரபை தோற்றுவித்தவர் முதலாம் நாகப்பட்டர் (கி.பி. 725 - 740) ஆவார். இவர் சிந்து பகுதியிலிருந்து போர்தொடுத்து அரேபியர்களை வென்றார். கத்தியவார், மாளவம், குஜராத் உள்ளிட்ட பகுதிகளையும் வென்றார். இவரது தலைநகராக கனோஜ் விளங்கியது.
- நாகப்பட்டரின் வழிவந்தோரில் வத்சராசா, இரண்டாம் நாகப்பட்டர் ஆகியோர் இப்பேரரசை மேலும் வலிமையுறச் செய்தனர்.
- பிரதிகார மன்னர்களில் மிகவும் வலிமையுடன் விளங்கியவர் மிகிரபோசர். இவரது ஆட்சியில் பிரதிகாரர்களின் பேரரசு, காஷ்மீர் முதல் நர்மதா ஆறு வரையிலும், கத்தியவார் முதல் பீகார் வரையிலும் விரிந்து பரந்தது.
- இவர் சிந்துவின் ஜுனட் முஸ்லீம்களின் படையெடுப்பை முற்றிலும் தடுத்தார்.
- மகேந்திர பாலர் (கி.பி. 885- 908) மிகிரபோசரின் மகன் ஆவார். இம்மரபின் ஆற்றல்மிக்க அரசர்களில் மகேந்திரபாலர் ஒருவராவார். இவர் மகதம், வங்காளத்தின் வடபகுதி ஆகிய இடங்களை வென்றார். இவருடைய அரசவைப் புலவர் ராஜசேகரர் பாலஇராமாயணம், பாலபாரதம் போன்ற நூல்களை சமஸ்கிருதத்தில் இயற்றினார்.

பிரதிகாரர்களின் வீழ்ச்சி

- பிரதிகாரர்களின் கடைசி மன்னர் இராஜ்யபாலா, இவரது ஆட்சியில் பேரரசின் பரப்பளவு குறைந்து கனோஜ் வரை மட்டுமே இருந்தது.
- கி.பி. 1018 ஆம் ஆண்டில் முகமது கஜினி, இராஜ்யபாலா மீது போர் தொடுத்தார். இப்போருக்குப் பின்பு பிரதிகாரர்கள் வீழ்ச்சியடைந்தார்கள். இவர்களின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்த ரத்தோர்கள், சௌகான்கள், தோமர்கள், சந்தேலர்கள், பரமாரர்கள், பாலர்கள் ஆகியோர் சுதந்திர அரசுகளாக செயல்படத் தொடங்கினார்கள்.

பிரதிகாரர்கள் - ஒரு பாதுகாப்பு அரண்

- சிந்துவின் ஜுனட் முஸ்லீம்கள் (கி.பி. 725) முதல், முகமது கஜினி வரையிலான முஸ்லீம்களின் படையெடுப்பிலிருந்து இந்தியாவை பாதுகாக்கும் அரணாக பிரதிகாரர்கள் இருந்தனர்.

பாலர்கள் (கி.பி. 8 - 12 ஆம் நூற்றாண்டு)

கி.பி. 750 முதல் 760 வரையிலான காலத்தில் வங்காளத்தில் குழப்பமான சூழல் நிலவியது. இதற்கு ஒரு முடிவு ஏற்படுத்தும் விதமாக பாலர் இனத்தலைவர்கள் ஒன்றுகூடி கோபாலரை, வங்காளம் மற்றும் பீகார் முழுமைக்கும் மன்னராகத் தேர்ந்தெடுத்தனர்.

கோபாலர் (கி.பி. 765 - 769)

- பாலர் மரபைத் தொடங்கினார். கோபாலன் மகதத்தை தன் நாட்டுடன் இணைத்து நாட்டின் எல்லையை மகதம் வரை விரிவுபடுத்தினார்.
- இவ்வரசுகுலம் இந்தியாவின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு பகுதியையும் ஆட்சி செய்தது.

தருமபாலர் (கி.பி. 769 - 815)

- கோபாலருக்கு பின் அவரின் மகன் மன்னரானார். இவர் பிரதிகாரர்களை வென்றதோடு கனோஜ், வங்காளம், பீகார் ஆகிய இடங்களைக் கைப்பற்றி, வடஇந்தியா முழுவதையும் தமது ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டுவந்தார்.
- தருமபாலர் பல பௌத்த மடங்களைக் கட்டினார்.
- புகழ்மிக்க விக்ரமசீலா பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவியதோடு நாளந்தா பல்கலைக்கழகத்தையும் புதுப்பித்தார்.

தேவபாலர் (கி.பி. 815 - 855)

- தருமபாலரின் மகன் ஆவார்.
- இவர் போர்களின் மூலமாக புதிய பகுதிகளை வென்றதோடு, அஸ்ஸாம், ஒரிசா ஆகியனவற்றையும் கைப்பற்றினார். இவரது வழித்தோன்றல்கள் வலிமையற்றவர்களாக இருந்தனர்.

மகிபாலர் (கி.பி. 998 - 1038)

- மகிபாலர் ஆட்சியேற்றதைத் தொடர்ந்து நாடு மீண்டும் வலிமை பெறத் தொடங்கியது. எனினும், இவரது இறப்பிற்குப் பிறகு பாலர் வம்சம் வலிமைக்குன்றியது.
- பாலர் மரபின் கடைசி மன்னர் கோவிந்தபாலர் ஆவார்.
- கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் பாலர் மரபு வீழ்ச்சியடைந்தது. வங்காளப்பகுதியின் சேனர்கள் எழுச்சி பெற்று ஆட்சியை ஏற்படுத்தினார்கள்.
- மகிபாலன் ராஜேந்திர சோழனுடன் போரிட்டு தோல்வியுற்றார்.

கனோஜ் பகுதிக்காக மூன்று அரசுகளிடையே போராட்டம்

- இந்தியாவின் மத்திய பகுதியை ஆட்சி செய்த பிரதிகாரர்கள், வங்காளத்தை ஆட்சி செய்த பாலர்கள், தக்காணத்தை ஆட்சி செய்த இராஷ்டிரகூடர்கள் ஆகிய மூன்று அரசுகளும் வளம் நிறைந்த கங்கைச் சமவெளிப்பகுதி மற்றும் கனோஜ் பகுதியை கைப்பற்றுவதிலேயே நோக்கமாக இருந்தனர்.
- எனவே மூன்று அரசுகளும் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்ந்து போரிட்டன. ஏறத்தாழ 200 ஆண்டுகள் தொடர்ந்த இப்போராட்டம் மூன்று அரசுகளையுமே வலிமை இழக்கச் செய்தன. துருக்கியர்களின் இந்திய வெற்றிக்கு இதுவே மறைமுகக் காரணமானது எனலாம்.

டெல்லி - தோமர்கள்

- கனோஜ் பகுதியில் இருந்த, பிரதிகாரர்களிடம் திறை செலுத்தி அரசர்களாக இருந்தவர்கள் தோமர்கள்.
- பின்னர் இவர்கள் தனியரசை ஏற்படுத்தி **டெல்லி** நகரை கி.பி. 736இல் நிறுவினார்கள். கி.பி. 1043இல் மகிபால தோமர், தானேஸ்வரம், ஹான்சி, நாகர்கோட் ஆகிய இடங்களை வென்றார்.
- கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டில் செளகான்கள் டெல்லியைக் கைப்பற்றினர். எனினும் தோமர்கள், செளகான்களுக்கு திறை செலுத்தும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர்.

டெல்லி மற்றும் ஆஜ்மீர் - செளகான்கள்

- கனோஜ் பகுதியை ஆண்ட பிரதிகாரர்களுக்குத் திறை செலுத்துபவர்களாக இருந்தவர்களே செளகான்கள் ஆவார்.
- கி.பி. 8ம் நூற்றாண்டின் கடைசியில் அஜ்மீரைத் தலைநகராகக் கொண்டு அரசமைத்தனர்.
- கி.பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டில் அஜ்மீர் பகுதியை சுதந்திர அரசாக அறிவித்த செளகான்கள் கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மாளவப் பகுதியை ஆண்ட பரமாரர்களிடமிருந்து உஜ்ஜயினியையும், தோமர்களிடமிருந்து டெல்லியையும் மன்னர்களில் மிக முக்கியமான மன்னர் பிருத்திவிராஜ் செளகான் ஆவார்.
- விசால்தேவர் இம்மரபின் புகழ்மிக்க பிருதிவிராசர் வலிமை வாய்ந்தவர்.
- பிருதிவிராசர் கி.பி. 1191 ஆம் ஆண்டு நடந்த முதலாம் தரெய்ன் போரில் முகம்மது கோரியைத் தோற்கடித்தார்.
- கி.பி. 1192ல் நடைபெற்ற இரண்டாம் தரெயின் போரில் கோரியால் பிருதிவிராஜ் கொல்லப்பட்டார்.

கனோஜ் ரத்தோர்கள் (கி.பி. 1090 - 1194)

- பிரதிகாரர்களின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் கனோஜ்பகுதியில் தெளிவற்ற சூழல் நிலவியது. இதனைப் பயன்படுத்தி ரத்தோர்கள் கனோஜ் அரசைக் கைப்பற்றினர்.
- கி.பி. 1090 முதல் 1194 வரையில் ஆண்ட இவர்களில் ஜெயச்சந்திரன் என்பவரே புகழுடன் ஆட்சி செய்த கடைசி மன்னர் ஆவார்.

- முகமது கோரியுடன் கி.பி. 1194 இல் நடந்த சந்தவார் போரில் இவர் கொல்லப்பட்டார்.

பந்தல்கண்ட் - சந்தேலர்கள்

- பிரதிகாரர்களின் ஆட்சியில் இருந்த பந்தல்கண்ட் பகுதியை கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டில் தனியரசாக சந்தேலர்கள் அமைத்தனர்.
- சந்தேலர்களின் மன்னன் யசோதவர்மன் மகோபாவை தலைநகராக நிறுவினார். சந்தேலர்களின் கடைசி அரசர் பாரமால். இவரை கி.பி. 1203 இல் குத்புத்தீன் ஐபக் தோற்கடித்தார்.
- கலிஞ்சார் கோட்டை இவர்களது முக்கிய கோட்டையாகும். கஜுராஹோவில் பல ஆழகிய கோயில்களை இவர்கள் கட்டினார்கள். இவைகளுள் கந்தர்ய மகாதேவர் ஆலயம் (கி.பி 1050) புகழ்பெற்றதாகும்.
- நர்மதை, யமுனை நதிகளுக்கு இடையில் உள்ள பந்தல்கண்ட் என்ற பகுதியை ஆண்டனர். தாங்கர் மற்றும் கீர்த்திவர்மன் ஆகியோர் புகழ்மிக்க அரசர்கள் ஆவார்.
- கீர்த்திவர்மன் மகோபா என்னுமிடத்தில் பெரிய ஏரி ஒன்றை அமைத்தார்.
- கி.பி. 955 ல் கஜுராஹோ என்னுமிடத்தில் யசோதவர்மன் விஷ்ணு கோவில் கட்டினார்.
- யசோதவர்மன் மகோபாவை தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்தார். இவரது காலத்தில் பார்சவ நாதர் கோவிலும் காந்தரிய மகாதேவர் கோவிலும் கஜிராகோவில் கட்டப்பட்டன.

மேவார் - சிசோதியர்கள் / குகிலர்கள்

- சித்தூரை தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்த சிசோதிய மரபினைத் தொடங்கியவர் பாபர். இவர் வழிவந்த இராணரத்தன்சிங்கை கி.பி. 1307 இல் அலாவுதீன் கில்ஜி போரிட்டு தோற்கடித்தார். இதனையறிந்த இராணரத்தன்சிங்கின் மனைவி இராணி பத்மினி, ஜவ்ஹர் என்ற வழக்கத்தின்படி தீயில் குதித்து இறந்தார்.
- முகலாயர்கள் காலத்தில் ராணா சங்கா, மகாராண பிரதாப் ஆகியோர் முகலாயர்களை எதிர்த்து வலிமையுடன் போர் புரிந்தார்கள்.

மாளவம் - பரமாரர்கள்

- பிரதிகாரர்களின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட அரசர்களாக இருந்த பரமாரர்கள் கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டில் தம்மைச் சுதந்திர அரசாக அறிவித்துக் கொண்டனர்.
- இவர்களது தலைநகரமாக தாரா விளங்கியது.
- இம்மரபினைத் தொடங்கியவர் உபேந்திரர் ஆவார். உபேந்திரருக்கு பின் வந்த முஞ்சராசா என்பவர் ஒரு புகழ்மிக்க எழுத்தாளர்.
- இராஜாபோஜ் (கி.பி. 1018-1069) என்றவர் இம்மரபின் புகழ்மிக்க மன்னராவார். இவர் போபால் நகரின் அருகில் அழகிய ஏரி (250 சதுர மைல்) ஒன்றை அமைத்தார்.
- தாராவில் சமஸ்கிருத கல்லூரி ஒன்றை நிறுவினார்.
- அலாவுதீன் கில்ஜியின் படையெடுப்பால் பரமாரர்களின் ஆட்சி வீழ்ச்சியடைந்தது.

இராசபுத்திரர்களின் சிறப்பியல்புகள்

- இராசபுத்திரர்கள் வீரமிகுந்தவர்களாவும், சிறந்த போர் வீரர்களாகவும் இருந்தனர்.
- பெண்களையும், நலிந்தவர்களையும் காக்கும் குணம் படைத்தவர்களாக இருந்தனர்.
- பெண்கள் கற்பினை உயிராக மதித்து வாழ்ந்தார்கள். பெண்கள் கல்வி கற்றவர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் சமூகத்தில் நல்ல மதிப்புடன் நடத்தப்பட்டார்கள்.
- பெண்கள், பொதுவாழ்விலும், போர் செய்வதிலும் ஈடுபட்டார்கள்.
- குழந்தைத் திருமணமும், பலதாரமணமும் நடைமுறையில் இருந்தது.
- எதிரிகளிடம் சிறைபட்டு களங்கம் ஏற்படுவதைவிட இறப்பதை மேலாக கருதியதால் தீக்குளித்து உயிர்விடும் ஜவ்ஹர் (jawhar) முறையும், உடன்கட்டை ஏறுதலும் வழக்கிலிருந்தன.

சமயம்

- இராசபுத்திரர்கள் இந்து மதத்தை போற்றி வளர்த்தனர். சமண சமயம், புத்த சமயம் ஆகியவைகளும் ஆதரிக்கப்பட்டன.
- பக்தி இயக்கம் இவர்கள் காலத்தில் மலரத் தொடங்கியது.

அரசு நிர்வாகம்

- இராசபுத்திரர்களின் அரசு, நிலமான்ய முறையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு இருந்தது.
- நாட்டினைப் பல ஜாகிரர்களாகப் பிரித்தனர். அதன் தலைவர்களான ஜாகிர்தார்கள், வரி வசூலித்து உரிய பங்கை மன்னரிடம் செலுத்தினர். ஜாகிர்தார்கள் படையை தனியே பராமரித்ததோடு மன்னருக்குத் தேவைப்படும் சமயத்தில் படையுதவியும் செய்தனர்.
- ராசபுத்திர அரசர் தம் வெற்றியைக் கொண்டாடும் விதம் ஸ்தம்பம் எனப்படும் வெற்றிக் கோபுரங்களை நிறுவினார். சித்தோர்கள் என்னுமிடத்தில் ஒரு ஸ்தம்பம் உள்ளது.

மொழியும், இலக்கியமும்

- மராத்தி, குஜராத்தி, வங்கமொழி போன்ற மொழிகள் வளர்ச்சியடைந்தன. பக்தி இயக்கத்தினரும், நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் பாடிய கலைஞர்களும் வட்டார மொழி வளர்ச்சிக்கு வழிக்கோலினார்கள்.
- இவர்கள் கால இலக்கியங்களில், கல்ஹணர் எழுதிய இராஜதரங்கினி, விக்ரமாங்க சரிதம், ஜெயதேவரின் கீதகோவிந்தம், சோமதேவரின் சுதா சரித சாகரம் ஆகியன சிறப்பான படைப்புகளாகும்.
- பிருத்திவிராஞ் செளகானின் அவைப்புலவரான சந்தப்பரிதை எழுதிய பிருத்திவிராஜ்சோ என்னும் ராஜஸ்தானி மொழியில் எழுதப்பட்ட நூலானது பிருத்திவிராசனின் படையெடுப்புகளைப் பற்றி விளக்குகிறது.
- பாஸ்கராச்சாரியா எழுதிய சித்தாந்த சிரோமணியானது ஒரு சிறந்த வானவியல் நூலாகும்.
- மகேந்திரபாலர், மகிபாலர் ஆகியோரின் அவைப்புலவராக இராச்சேகரன் திகழ்ந்தார். கற்பூரமஞ்சரி, பாலஇராமாயன ஆகியன இவரது படைப்புகளாகும்.

- பர்த்துருஹரியின் பக்தி காவியம், பவவூதி இயற்றிய உத்திர ராமசரிதம், கிருஷ்ணமிஷ்னர் அளித்த ப்ரபோத சந்தோரதயம் ஆகிய நூல்கள் ராசபுத்திரர் காலத்தில் எழுதப்பட்டவை.

கலை மற்றும் கட்டடக்கலை

- இராசபுத்திரர்கள் காலத்தில் வண்ணச்சுவர் ஓவியங்களும், நுண் ஓவியங்களும் பிரபலமடைந்தன.
- கஜுராஹோ நகரின் ஆலயங்களும், புவனேஸ்வரத்தில் உள்ள லிங்கராசா கோயிலும், கோனர்க்கில் உள்ள சூரியக் கோயிலும், அபுமலையில் கட்டப்பட்டுள்ள தில்வாரா ஆலயமும் பூரியில் உள்ள ஜெகன்நாதர் ஆலயமும் இராபுத்திரர்களின் கட்டிடக்கலையின் சிறப்பு.
- மவுண்ட் அபுவில் தில்வாரா சமணர் கோவில் உள்ளது. ராஜஸ்தானில் உள்ள ஜெய்சால்மர், ஜெய்ப்பூர், உதய்ப்பூர் நகர அரண்மனைகளும், சித்தூர், மாண்டு, ஜோத்பூர், குவாலியர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள கோட்டைகளும், இராசபுத்திரர்களின் கட்டிடக்கலைக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகத் திகழ்கின்றன.

தங்களுக்குள் தொடர்ந்து போரிட்டுக் கொண்டிருந்த இராசபுத்திரர் அரசுகளை அடக்கி, ஒருங்கிணைத்து வெளிநாட்டவர் படையெடுப்புகளை முறியடிக்கக்கூடிய வலிமையான மைய அமைப்பு எதுவும் இல்லாத அரசியல் சூழலைப் பயன்படுத்தி, துருக்கியர்கள் தங்களின் ஆட்சியை இந்தியாவில் அமைத்தனர்.